

26 очищениe-то. И дойдохъ при Іоанна и рекохъ му: Равви, онзи който бѣше съ тебе отвѣдъ Йорданъ, "за когото ты свидѣтелствова, етъ твой кръщава, и всички отиватъ при него. Отговори Іоанъ и рече: "Не може человѣкъ да зема ищи, 28 ако не му е дадено отъ небе-то. Вы сами ете ми свидѣтели че рѣкохъ: "Не съмъ азъ Христосъ; но че съмъ проводенъ 29 прѣдъ него. Който има невѣстж-тѣ, женихъ е; а пріятель-тѣ женiховъ, който стои та го слуша, радува ся твърдѣ много за глашъ-тѣ женiховъ: и така тая моя 30 радостъ испытвамъ ся. Той трѣбва да расте, 31 а азъ да ся смалявамъ. Който иде отъ горѣ, надѣ всички е отгорѣ: "който е отъ землѣ-тѣ, и отъ землѣ-тѣ говори: "който иде отъ небе-то, надѣ всички е отгорѣ. И това което е видѣлъ и чулъ, него свидѣтелствува; и 33 никой не приема свидѣтелство-то му. Който пріеме свидѣтелство-то негово, ^и за- 34 печаталь е че Богъ е истиненъ. Защото ^и тойзи когото е Богъ пратилъ, словеса-та Божия говори; понеже Богъ не дава ^и нему 35 Духъ-тѣ ^и ст. иѣркъ. Отецъ люби Сына, и всичко е даль въ неговы-тѣ рѣцѣ. 36 Който вѣрува въ Сына има животъ вѣченъ; а който не вѣрува въ Сына, нѣма да види животъ; но гиѣвъ Божий остава на него.

ГЛАВА 4.

1 А когато разумѣ Господь Іисусъ, че сѫчили Фарисеи-тѣ че Іисусъ повече ученици прави ^и кръщава иже Іоанъ, (Ако и да не кръщаваше самъ си Іисусъ, но ученици-тѣ му;) Остави Йудеѧ, и отиде пакъ въ Галилеѧ. И трѣбование да ми не прѣзъ Самаріїхъ. И тый дойде въ единъ Самарійски градъ нарицаемъ Сихаръ, близу до мѣсто-то ^и което даде Іаковъ на сына си Йосифа. И тамъ имаше кладенецъ Іакововъ: Іисусъ прочее утруденъ отъ пъти, сѣдѣше така на кладенецъ-тѣ: 7 а частъ бѣше около шестъ. Идува нѣкоя си жена отъ Самаріїхъ, да начерпе воджъ. Казува ѹ Іисусъ: Дай ми да піижъ. 8 Защото ученици-тѣ му бѣхъ отишли въ 9 градъ-тѣ, да купята за яденіе. Казува му жена-та Самарянка: Какъ ты, който си Іудеянинъ, искашъ за піяніе отъ ме-

^и Гл. 1; 7, 15, 27, 34.^и 1 Кор. 4; 7. Евр. 5; 4. Іак. 1; 17.^и Гл. 1; 20, 27.^и Мар. 3; 1. Мар. 1; 2. Лук. 1; 17.^и Мар. 22; 2. 2 Кор. 11; 2.^и Ефес. 5; 25, 27. Отк. 21; 9.^и Итн. 5; 1.^и Ст. 13. Гл. 8; 23.^и Мар. 28; 18. Гл. 1; 15, 27.^и Рим. 9; 5.^и 1 Кор. 15; 47.^и Гл. 6; 33. 1 Кор. 15; 47.^и Ефес. 1; 21. Фил. 2; 9.^и Ст. 11. Гл. 8; 26. 15; 15.^и Рим. 3; 4. 1 Йован. 5; 10.^и Гл. 7; 16.^и Гл. 1; 16.^и Мар. 11; 27. 28; 18. Лук.^и 10; 22. Гл. 5; 20, 22. 13;^и 3. 17; 2. Евр. 2; 8.^и Аѣв. 2; 4. Гл. 1; 12. 6; 47.^и Ст. 15, 16. Рим. 1; 17. 1^и Йован. 5; 10.

не, която съмъ жена Самарянка? Защото Йудеи-тѣ ^и не са съобщаватъ съмъ Самарянки-тѣ. Отговори Іисусъ и рече ѹ: Ако бы знала Божиѧ-тѣ дарбж, и кой е що ти казува: Дай ми да піижъ, ты бы поискала отъ него, и даль бы ти ^и воджъ 11 живжъ. Казува му жена-та: Господине, нито почерпало имашъ, и кладенецъ-тѣ е дълбокъ: и тый отъ дѣ имаш живжъ- 12 тѣ воджъ? Ты по голѣмъ ли си отъ отца ни Іакова, който ни даде кладенецъ-тѣ, и той е пиль отъ него, и синове-тѣ му, 13 и добъгтици-тѣ му? Отговори Іисусъ и рече ѹ: Всякой който ще отъ тѣзи воджъ- 14 дакъ, пакъ ще ожедише: А ^и който ще отъ воджъ-тѣ които азъ ще му дамъ, нѣма да ожедише во вѣки, но вода-та които ще му дамъ, ^и ще бѫде въ него изворъ на воджъ, които извира въ животъ вѣченъ. 15 ^и Казува му жена-та: Господине, дай ми тѣзи воджъ, да не ожедибвамъ, нито да идувамъ тука да изваждамъ. Казува ѹ Іисусъ: Иди повиляй мажжа си и дойди 16 тука. Отговори жена-та и рече: Нѣмамъ мажжъ. Казува ѹ Іисусъ: Право си казала, че нѣмамъ мажжъ: Защото петима мажжа си водила, и ^и тойзи когото сега имашъ, не ти е мажжъ: туй си право рекла. 17 Казува му жена-та: Господине, ^и гледамъ че ты си пророкъ. Баши-тѣ ни ^и въ тѣзъ горѣ ся поклонихъ: а вы казуватъ че ^и въ Йерусалимъ е мѣсто-то, дѣто трѣбва 21 да ся кланямы. Казува ѹ Іисусъ: Жено, хвани ми вѣръ, че иде часъ, когато ^и нито въ тѣзъ горѣ нито въ Йерусалимъ ще ся поклоните на Отца. Ви ся кланяте ^и на онова което не знаете; нито ся кланяте на онова което знаемъ; защото 22 ^и спасеніе-то е отъ Йудеи-тѣ. Но иде врѣме, и сега е, когато истинни-тѣ поклоници ще ся поклонятъ Отцу ^и съ духъ и ^и истинѣ; защото Отецъ таквъзъ ище по- 24 клоници-тѣ си. "Богъ е духъ, и които му ся кланятъ, съ духъ и истинѣ трѣбва да ся кланятъ. Казува му жена-та: Знамъ че ще дойде Мессия, който ся казува Христосъ: той кога дойде ^и че не вѣзвѣсти всичко. Казува ѹ Іисусъ: "Азъ съмъ, който ти говорѣхъ. И на това отгорѣ дойдохъ ученици-тѣ му, и почудихъ ся че приказувашъ съмъ женѣ; но никой не рече: Шо търсишъ? или чо приказувашъ съмъ нея? Тогазъ жена-та остави кърчагъ-тѣ

^и Гл. 3; 22, 26.^и Быт. 33; 19. 48; 22. Іис.^и Нав. 24; 32.^и 2 Цар. 17; 24. Лук. 9; 52,^и 53. Дѣян. 10; 28.^и Іса. 12; 3. 44; 3. Іер. 2;^и 13. Зах. 13; 1. 14. 8.^и Гл. 6; 35, 58.^и Гл. 7; 38.^и Вижд. Гл. 6; 34. 17; 2. 3.^и Рим. 6; 23. 1 Йован. 5; 20.^и Гл. 7; 16. 24; 19. Гл. 6;^и 14. 7; 40.^и Сжд. 9; 7.^и Втор. 12; 5. 11. 3 Цар. 9;^и 3. 2 Лѣт. 7; 12.^и Мал. 1; 11. 1 Тим. 2; 8.^и 4 Цар. 17; 29.^и Іса. 2; 3. Лук. 24; 47.^и Рим. 9; 4; 5.^и Фил. 3; 3.^и Гл. 1; 17.^и 2 Кор. 3; 17.^и Ср. 29. 39.^и Ср. 26; 63. 64. Мар. 14;^и 61, 62. Гл. 9; 37.